Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo vi. p[ro] d[omi]nica nona post Trini[tatis]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Visual Library

opa ſua. Apoc. vl. Tria ſunt ibi notanda. ¶ Primum veniendi promptitudo. Ecce ego venio cito.
¶ Secundū venientis celſitudo. merces mea mecū eſt. i. pᵗās reddendꝰ mercedem.
¶ Tertiū iudicātis rectitudo. Dare vniꝰcuiqꝫ ſm opera ſua.
¶ De primo Sophoñ. j. Iuxta eſt dies dñi: iuxta ⁊ velox nimis. ¶ De ſcdo Mathei. xxv. Tūc ſedebit ſuꝑ ſedē maieſtatꝭ ſue. ¶ De tertio Rom. ij. Reddes vnicuiqꝫ ſm opa eius. His q̇dē q̇ ſm patiaꝫ boni opis gl̃iam ⁊ honorē: his aūt q̇ nō adq̇eſcunt veritati/ira ⁊ indignatio: tribulatio et anguſtia. ¶ Salutatio
¶ Redde rationem ⁊c.

Primꝰ articulus. An hora iudicij generalis in q̃ eſt ab oībꝫ ratio exigēda ſit nota alicui creature: Q, ſic. qꝛ beati in deo omnia vidēt. iuxta illō Grego. Quid eſt qd non ſciant q̇ ſcientē oia ſciunt: ¶ Cōtra. Mat. xxiiij. De die aūt illa ⁊ hora nemo ſcit: neqꝫ angeli celoꝝ: niſi ſolus pater ¶ Rñdet Bona. in. iiij. di. xl viij. Dicendū ꝙ abſqꝫ dubio hora illa eſt nota toti trinitati: ⁊ homi aſſumpto. Ignota eſt aūt oībꝫ in ſtatu viatoꝝ exiſtentibꝫ. Sed contentio eſt inter doctores an ſit nota angel' et aniabꝫ btis. Sed certe q̇cquid ſit tenendū ſuꝑ hoc/ magis docebit expientia pro tpe ⁊ loco q̃ nunc doceat ſcia. Hec Boñ. ¶ Pro fundamento. Abſqꝫ dubio deꝰ oia nouit p̄terita: p̄ſentia: ⁊ futura. Nā iuxta phum. j. metaphy. Tunc vnūquodqꝫ ſcire dicimur cum cām primā ſcire putamus. Deus aūt nouit oīm cauſam primā. ſ. voluntatem ſuā. Et de futuris dicit ſpecial'r poeta Pāphilus. Solius eſt ꝓprium ſcire futura dei. Sed q̄ritur An hora ⁊c. Dic rñ. vt ſ. Et exinde. Certe nedum hora generalis iudicij: ſed ⁊ particularꝭ de lege cōmuni viatoribꝫ eſt ignota. Eccles. ix. Neſcit hō finē ſuū. ſed ſicut ⁊c. Cur hoc nō attēditis pctōres excecati: fraudulēti ⁊c. Et plerūqꝫ cū q̇s ſe credit ſecuriorē: tūc morte hꝫ ⁊ damnationē ꝓpinq̇orem. ¶ Figura Dañ. v. de Balthaſar. Vide dñica. ij. pꝰ epipha. ſer. vj. Tandē dic illud Aug. Audacior eſt qui cū vno pctō mortali dormit q̃ qui cum ſeptem hoſtibꝫ inuicem ꝑ morte ſua obligatis confligit. Sed heu hoc non attendunt peccatores.

Pro ſecūdo ⁊ tertio ar. vt in ſcdo aduentuali. fer. vj. poſt tertiā dñicam.

¶ Sermo. vj. ꝑ dñica nona poſt Trini.

Redde ratio.

⁊c. Penitentiā age ſiq̇ minꝰ venio cito Apocal'. ij. vt ꝑ̄cꝫ reddas ratione. Sūt aūt ibi tria notanda.
¶ Primū ſalutaris exhortatio. Penitentiā age.
¶ Secundū exhortatiōis cōpulſio. ſiq̇ minus.
¶ Tertiū cōpulſiōnis augmētatio. cito.
¶ De primo Matth. iiij. Pniam agite ⁊c. ¶ De ſcdo Eccl. ij. Si pniam nō egerimꝰ incidemus in manꝰ dei. ¶ De tertio Heb. x. Adhuc modicū aliq̃ntulūqꝫ q̇ venturꝰ ē veniet: ⁊ nō tardabit. ¶ Salutatio
¶ Redde rationem ⁊c.

Primꝰ ar. Vtꝝ oēs iudicabunt: Q, ſic. ij. Coꝝ. v. Oēs nos manifeſtari oportet aṅ tribunal chri: vt ⁊c. ¶ Cōtra Ioan. iij. Qui credit in eū nō iudicat ⁊c. ¶ Rñdet Bona. in. iiij. di. xlviij. Iudiciū dꝛ tripl'r. ſ. Cōmuniter: ꝓprie: et appropiate. Iudiciū cōmuniter dꝛ collatio manifeſta meriti ad p̄miū. Iudiciū ꝓprie dꝛ diſcuſſio meritoꝝ cum ſnīe diffinitione. Iudicium appropriate dꝛ condemnatio. Vñ iudicatus dicit condēnatus. ¶ Primo modo oēs iudicabunt quia patebit quō deꝰ omnibus retribuet ſm merita. ¶ Secūdo modo put dꝛ iudiciuꝫ diſcuſſionis nō oēs iudicabunt: ſed erūt quattuor ordines ſicut diſtinguit Greg. ⁊ magr̃ ponit in lra. ¶ Tertio modo ſoli mali iudicabuntur. Et iſtud iudiciū incipit in p̄nti per excecationem i infidelibꝫ: ⁊ per expoliationē in demonibus: et conſūmabit in futuro. Hec Bonauē. ¶ Pro fundamēto. Certū eſt ꝙ in diuino iudicio vnuſquiſqꝫ recipiet mercedem ꝓpriā. Petroniꝰ. Digna laborantꝭ rñdent pmia curis. Et phus. v. Ethicoꝝ. Mediū iuſticie in q̄dam ꝓportionabilitate conſiſtit ſm quam reddēda eſt merces vnicuiqꝫ ſm dignitatē opis et operantis. In deo aūt eſt ſumme iuſticia diſtributiua. Cum ḡ querit An oīs ⁊c. Dic rñ. vt ſ. Et exide. Cauete itaqꝫ ne idurēmi in pec